

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII.

ZATURDAG den 2den NOVEMBER 1844.

No. 44.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 18 October 1844.

ALZOO de persoon van **MATTHIAS ERASMUS VAN DER DYS**, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek, om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de navolgende, hem in eigendom aankomende slaven, als:

BETSY, oud 25 jaren, dochter van LIBIANA,	
WILLEMINA, oud 11 jaren, dochter van BETSY,	
COLLINE, " 8 " " " Id.	
COLLARDINA, " 4 " " " Id.	
WILLEM, " 3 " zoon " Id.	
BARBERINA, " 1½ " dochter " Id.	
JOHANNA SOPHIA, oud 6 jaren, dochter van HELENA,	
POLONIA, oud 48 jaren, dochter van GRACHIE SAMBO,	

zoo is het, dat de Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermoend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezer eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om, zonder een schriftelyk bewys van hem of van zyne echtgenoot, geen crediet hoegenaamd aan eenig mensch op zynen naam te verleenen.

Curacao den 25 October 1844.
P. KOENTZE.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende verzoekt hierby aan het publiek om geen crediet aan eenig persoon hoegenaamd noch aan zyne Echtgenoot **ANNA CATHARINA EVERTSZ**, geboren **HENRIQUEZ**, voor zyne rekening te verleenen, zonder schriftelyk bewys door hem zelve geteekend.

Curacao den 16 October 1844.
J. S. EVERTSZ.

TE KOOP by **C. R. VAERST**,
Extra fyn hollandsch drie kwart blaauw Laken.

Curacao den 24 October 1844.

Te koop
By August Muller
à Contant.

Supra fyn Hollandsch Zwart Heel en Half Laken—S. F. Blaauw Heel en Half Laken—Zwart Prinsen stof en Mohair—nieuw modische Zwarte Hollandsche Vilte Hoeden—Salaad Olie in manden van 12 en van 6 flesschen.

TE KOOP

Ter Drukkery, voor rekening van het Bybelgenootschap, à één gulden contant, het **EVANGELIE VAN MATTHEUS**, in de Curaçaosche landtaal.

's GRAVENHAGE, 8 Aug. Sedert een paar dagen is alhier door enkele deskundigen met een nauwkeurig oog beschouwd, het model van een werktuig, uit Belgie herwaarts overgebracht en door den Belgischen artillerie-hoofdofficier Kessels, die er de uitvinder van is, bestempeld met den naam van Redder (*le Sauveur*). Allen, die dit werktuig gezien hebben, pryzen het, zoo om het menschlievend doel, te weten als middel van redding voor personen en goederen uit brandende panden, als tevens wegens de eenvoudige gemakkelijke snelwerkende en volmaakte gepaste behandeling, welke het toelaat en vordert. Bovendien heeft deze machine nog een ander voordeel, behalve het reddingsmiddel, namelijk dat daardoor tevens het vuur, waar ook, in eene of andere huizing ontstaan, *uit de hoogte* kan worden bestreden en overmeesterd, zoodanig, dat de felste brand in weinig tyds zeker kan worden gebluscht.—In drie minuten tyds zyn door middel van dit werktuig, by eene proefneming te Brussel, zes personen uit eene verdieping van meer dan 50 voet hoogte veilig vaar beneden gelaten; en is het alzo voor het oog van duizenden toeschouwers, aan de regering der hoofdsteden van Belgie proefondervindelyk bewezen, dat de Redder naar waarheid zynen naam draagt. Even als in andere ryken is ook voor ons land aan dit voortreffelyk werktuig een brevet van invoer verleend, zoodat het waarschynlyk wordt, dat men weldra ook in onze steden daarop de aandacht der besturen zal gevestigd zien, ten einde by onverhoopten brand het verwyf op de Overheid niet zou kunnen geworpen worden, dat men verzuimd had, een werktuig te leeren kennen en toepassen, dat klaarblykelyk de heilzaamste gevolgen by vuurramp opleveren zal.

Naar luid der Belgische nieuwspapieren wordt voor elke groote stadswyk zulk een toestel, tegelyk met de noodige brandspuiten gereed gehouden, om op het eerste sein van brand, in werking te kunnen treden; en het schynt, dat de inwoners zich gaarne ter bestryding van onkosten van aankoop en onderhoud, zelve eene vrywillige contributie van één centime daags opleggen, en dus doende, huis voor huis, de rust en veiligheid voor personen en goederen, by dag en nacht, zich waarborgen, tegen 3 francs en 65 centimes 's jaars.

KEULEN, 2 Aug. Een Duitsch dagblad deelt het volgende artikel mede, betreffende de wetgevende vereeniging van Zweden en Noorwegen:

Men weet algemeen dat Zweden en Noorwegen, in 1814, onder een en denzelfden scepter zyn vereenigd geworden, doch ofschoon facto vereenigd, zyn zy niettemin politiek gescheiden gebleven. Noorwegen heeft zyne constitutie behouden, die in geen punt met die van Zweden ooreenkomt. Dit laatstgenoemde land van zynen kant, heeft in zyne grondwet geene wezentlyke verandering aangebragt. Zelfs

hadden de beide landen eene verschillende vlag; eerst onlangs hebben zy gelyke nationale kleuren aangenomen.

Onder de regering van den laatstvorigen Koning zyn verscheidene pogingen aangewend om de constitutien der beide koningryken te zamen te smelten, maar alzo men schier altyd er op uit was, om de prerogatieven van Noorwegen te verminderen, hebben die pogingen eenen hardnekkigen tegenstand ontmoet, en, by slot van rekening, is men genoodzaakt geweest ieder ontwerp tot hervorming voor onbepaalden tyd uit te stellen.

In Noorwegen is de politieke orde gegrond op het verkiezingstelsel. In Zweden, daarentegen, is dat stelsel ondergeschikt aan de privilegien van den rang en de geboorte, en, in de werkdadige toepassing, is het, om zoo te spreken, geheel vernietigd. In eerstgemeld land is er slechts ééne Kamer, die, voor het beheer der aangelegenheden, zich in twee fractiën splitst, de eene uit het een vierde, de ander uit het drie vierde der aanwezige leden zamengesteld. In de tweede fractie zyn vier standen: de adel, de geestelykheid, de burgers en de boeren. Inder haast heeft afzonderlyke belangen, beraadslaagt en stemt voor zich zelve, dat is te zeggen, dat de werking der eenen door de werking der anderen is verlamd. In Noorwegen, eindelijk, is het Koninklyk veto slechts opschortend, in Zweden is het beslissend.

In weerwil dezer verschillen, is het blykbaar, dat twee Koningryken, onderling gemeene belangen hebbende, door een zelfden Vorst geregeerd wordende, vroeger of later zich eindelyk in eene soort van wetgevend evenwigt moeten stellen. De vraag blyft slechts, welk der beiden aan het andere zyne constitutie zal opleggen, of althans de meeste elementen voor het nieuwe stelsel zal leveren. Naar den tegenwoordigen staat van zaken te oordeelen, is het geoorloofd te wachten, dat de Noorweegsche grondwet tot model zal dienen; in Zweden zelf wil men geene toenadering, anders dan op dezen grondslag.—Het ontwerp van hervorming, hetwelk aan den ryksdag is voorgelegd, is overigens ook in dezen zin opgesteld. Daarby wordt de onderscheiding der vier standen volstrekt afgeschaft, en de vertegenwoordiging als geheel van het verkiezing beginsel uitgaande, vastgesteld; dit ontwerp kent overigens het kiesregt toe aan ieder, die meer dan 5 guldens in de belasting betaalt, of die een grondeigendom van 10 guldens waarde bezit.

Over dit ontwerp, waarvan wy trouwens, slechts de twee hoofdartikelen hebben aangehaald, zal de tegenwoordige zitting van den ryksdag uitspraak doen. Men geloof niet, dat de ministers er zich zullen tegenkanten. Evenwel is het geenszins zeker, dat het zal worden aangenomen, want ééne tegenstem van een enkel der vier standen is voldoende om het te doen verwerpen. Maar, welke ook de beslissing van den ryksdag zy, kan men verzekerd zyn, dat de Zweedsche constitutie cerlang zal worden hervormd.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 November 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat de Commissie van doleantie wegens den aanslag *der belasting op ingevoerde goederen over het 3de kwartaal tezes jaars*, op Donderdag den 7 dezer, des middags te *twalf ure*, in de Raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting nemen, tot het aanhooren der bezwaren, die de belanghebbenden tegen de aan dezelve ter hand gestelde rekeningen intebrengen hebben.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 November 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie dd. 26 October ll. No. 432 de ambtenaar belast met het houden van het burgerregister, tevens belast met den burgerlyken stand, gemagtigd zynde om, op vertoon van de geboorte acte van eenig kind of persoon in deze kolonie woonachtig, welks ouders het burgerregt in dezelve genieten, zoodanig kind of persoon in het burgerregister ex-officio inteschryven en daarvan het bewys aftegeven, tegen vergoeding slechts van het gewone drukloon van twintig centen voor elk bewys van inschrijving in het bedoelde register overeenkomstig § 5 der publicatie van dit Bestuur dd. 13 October 1831, zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber voormeld, het vorenstaande by deze ter kennis van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 November 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 9 November als volg is bepaald; het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

* * BEVALLEN verleden Woensdag, den 30 October, voorspoedig van Tweelingen, een zoon en eene dochter, **CATHARINA ELISABETH LATTE**, Echigenoote van

C. R. QUAST.

Curaçao den 1 November 1844.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

NOVEMBER 1844.

- L. K. Zondag den 3 te 5 u. 52 m. 'smorgens.
- N. M. Zondag den 10 te 4 u. 59 m. 'smorgens.
- E. K. Zaterdag den 16 te 8 u. 53 m. 'savonds.
- V. M. Zondag den 24 te 7 u. 5 m. 'savonds.

Gisteren, des namiddags, is Z. M. Brit **LYNX**, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee D. J. Baron **RENGERS**, van deze haven naar het deensche eiland **St. Thomas** vertrokken.

De *Pensylvania Inquirer* van den 5 October bevat berigten uit Londen en Liverpool tot den 19 September, welke zeer belangryk zyn, en waarvan het volgende de zakelyke inhoud is.

De oorlog tusschen Frankryk en Marokko was ten einde geloopt. De Sultan van Marokko was bang geworden en had om den vrede verzocht. De telegraphische depeche van den Prins de Joinville van Tangier, den 10 September, geeft het volgende berigt:—

“Het moorsche gouvernement heeft om den vrede verzocht. Heden is de vloot te Tangier aangekomen. De gouverneur der stad kwam aan boord om het verzoek to

hernieuwen. De door ons voorgeschrevene voorwaarden zyn aangenomen, en het traktaat is geteekend. In den loop van den dag is het Consulaat generaal hersteld en deszelfs vlag door het geschut van de forteres der stad begroet. Er zullen dezen namiddag orders gezonden worden om alle vyandelykheden te staken en het eiland van Mogador te ontruimen.”

Dit berigt, zegt men, was niet alleen in Frankryk, maar ook in Engeland met blydschap ontvangen geworden, doordien daardoor eene mogelyke kans voor eenen oorlog tusschen Engeland en Frankryk, voorkomen wordt.

Door het bezit van Mogador werd de hoofdstad Marokko bedreigd; want het zou den Franschen niet bezwaarlyk gevallen zyn, van daar naar die hoofdstad te trekken.

De kwestie van Otaheiti was ook beslecht. De Consul Pritchard zal eene geldelyke schadevergoeding ontvangen, ten bedrage, volgens *Le Courier Francais*, van 25,000 franken, voor de mishandeling, welke hem is aangedaan, en de Heer d'Aubigny zal eene scherpe berisping ontvangen, wegens de door hem aan den Consul gedane belediging.

De Prins de Joinville werd op den 15 September in Parys verwacht. Door de Municipale Raad van Toulon waren er toebereidselen gemaakt om den Prins met groote plegtigheid te ontvangen. Eene som van 20,000 franken was er door den Raad verleend ter bestryding der onkosten van de triumphale ontvangst des Prins. Ook heeft de Raad besloten om aan de weduwe van elken marroos, die in de gevechten van Tangier en Mogador gesneveld is, eene som van 500 franken te geven.

Er was sprake, dat de Prins de Joinville bevorderd zal worden tot den rang van Groot Admiraal van Frankryk.

De Agent van Lloyds Committee vermeldt het volgende verlies, geleden door de fransche Marine, aan de kust van Marokko:

“De Groenland, een der grootste stoomschepen van de fransche zeemagt, was, op den 25 Augustus, geheel verongelukt aan de kust van Marokko op eenige klippen omtrent drie mylen van Larache.”

De *Liberal* van Caracas van den 21 October vermeldt, omtrent de beëindiging des oorlogs tusschen Frankryk en Marokko, dat de Maarschalk Bugeaud orders van zyn gouvernement had ontvangen om onverwyld het grondgebied van Marokko te ontruimen en zyne krygsmagt naar Lala Magrania te doen optrekken, en dat de fransche zeemagt, na 500 man op het eiland van Mogador achtergelaten te hebben, naar Cadix is vertrokken, van waar dezelve naar Toulon zou zeilen, alwaar de Prins de Joinville met groote plegtigheid zou ontvangen worden.

Deze maatregels, zegt de *Liberal* verder, zyn genomen geworden, omdat men de onmogelykheid ingezien heeft om in het heete jaargetyde de landmagt te bezigen zonder het leger aan zeer groote verliezen bloot te stellen; en omdat het weder de zeemagt verhindert aan deze onbeschte kusten langer te verblyven. Intusschen had het fransche gouvernement den Hertog van Glucksberg en den Heer Nion den last opgedragen om de onderhandelingen met den keizer verder voortzetten, tot welk einde zy zich naar Tangier moesten begeven.

In deze berigten, medegedeeld door de *Liberal*, schynt het, dat de vrede nog niet geheel hersteld was tusschen Marokko en Frankryk, en dat er nog daarover onderhandeld werd. In de *Inquirer* daarentegen wordt de oorlog als geheel geeindigd beschouwd, zoo zelfs, dat het fransche Consulaat in Tangier met eerbewyzen is hersteld geworden. Wy merken hierop aan, dat de europische berigten in de *Inquirer* vier dagen jonger zyn, dan die in de *Liberal*.

De spaansche dagbladen bevestigden

het berigt, dat het gouvernement van Marokko al de vorderingen van Spanje had ingewilligd en zelfs meer liberale voorwaarden toegestaan, dan men verwacht had.

De Heer H. L. Bulwer was twee malen te Tangier geweest en gelukkig in zyne pogingen om de geschillen, welke Zweden, Denemarken en andere mogendheden van Europa met Marokko hebben, te trachten te beslechten.

Louis Philippe had vastelyk besloten om een bezoek by de koningin van Engeland te gaan afleggen, en waarschynelyk in het begin van October. De *Morning Chronicle* geeft de volgende byzonderheden van het voorgenomen bezoek van den koning der Franschen naar Engeland:—

“Z. M. zal op den 7 of den 9, met het avondgety van Treport vertrekken, ten einde den volgenden dag voor den middag te Southampton te kunnen aankomen en denzelfden avond op het kasteel te Windsor te kunnen dineren. De twee ministers, die koning Louis Philippe naar Engeland zullen vergezellen, zyn: de Heer Guizot, Minister voor de Buitenlandsche Zaken, en Admiraal Mackau, Minister voor de Marine.”

Intusschen was de koningin Victoria eene reis door Schotland gaan doen. Hare Majesteit en de Prins Albert vertrokken van Londen, op den 9 September, naar Dundee, op het stoomschip Prins Albert, vergezeld van de leden van het Hof, en kwamen aldaar op den 11 aan, van waar zy zonder lang toeven naar Blair Athol waren vertrokken.

Van eene reis naar Ierland wordt in deze berigten niets gemeld; misschien zal het bezoek naar Ierland voor het tegenwoordige uitgesteld worden, wegens de in vryheid stelling van O'Connell en medebeschildigen; want naar het schynt was het doel van deze reis gratie te verleenen aan O'Connell en consorten. Dit is nu voorgekomen door de vernietiging van het vonnis door het Hooger Huis en de in vryheid stelling van O'Connell.

Ontzettend was de opgewondenheid in Dublin, toen er de tyding aankwam, dat het Hooger Huis het vonnis van het iersche gerechtshof verworpen had. Eene groote menigte was aan het havenhoofd van Kingstown, toen de pakket er aankwam. Er waren eenige repeal-agenten aan boord, houdende eene witte vlag met de inscriptie “*Judgement reversed by the House of Lords—O'Connell is free.*” De menigte hief luide vreugde kreten aan, de tyding verspreidde zich, de gansche stad weergalmde van vreugde kreten. Het vertrek, waarin de Heer O'Connell zich bevond in de gevangenis van Richmond was opgepropt met menschen, die elkander verdrongen om hem geluk te wenschen. Hy ontving die tyding met groote gelatenheid, zonder de minste aandoening te laten blyken.

De *Repeal Association* hield terstond eene buitengewone vergadering om de plegtigheden te bepalen, waarmede die gebeurtenis met luister zou gevierd worden. Er werd besloten om den Heer O'Connell uit de gevangenis in processio te begeleiden.

De order om de Traversers in vryheid te stellen, werd op den 6 September in Dublin ontvangen. Op den avond van dien dag verliet de Heer O'Connell de gevangenis, vergezeld alleen door zyne zonen John en Daniel. De andere gevangenen hadden in den loop van den dag de gevangenis verlaten. O'Connell werd wel dra door de menigte herkend, welke hem naar zyne woning volgde. Aldaar aangekomen zynde, kwam hy op het balkon en deed eene korte aanspraak, welke weinig

meer bevatte dan eene dankbetuiging voor de door het volk bewaarde rust gedurende zyne opsluiting. De menigte ging daarop bedaardelyk uit een.

Ofschoon de Heer O'Connell (in het berygt wordt hy de Liberator genoemd) op den avond van den 6 de gevangenis verlaten had, ging hy er op den volgenden morgen weder naar toe om de goede inwoners van Dublin het genoeg te verschaffen hem in processie naar zyne woning te begeleiden. Men geeft echter voor, dat hy naar de gevangenis terug gekeerd was, om er eene godsdienstoefening te verrigten.

De tyd van het vertrek was bepaald tegen den middag, maar de grootte zelve van de processie veroorzaakte een verwyf van twee uren; want ofschoon het hoofd van de processie tegen den middag aan de poort der gevangenis was en den optogt openende, zoo kon de zegekar niet voor 2 ure in beweging komen. De gansche stad Dublin was op de been, het zy als opvolgers van de processie of als toeschouwers.

De processie bevatte de handelaren en ambachtslieden van Dublin, ieder stand voorafgegaan door zyn korps muzikanten; verscheidene Repeal Wardens en de byzondere of staatkundige vrienden van O'Connell; een aantal leden van de Corporatie en de Lord Mayor in volle costuum, en toen kwam de kar, op dewelke zich de Bevryder bevond, voorafgegaan door de stafdragers en "Tom Steele" met een tak in de hand, als Hoofd Bevrediger.

De kar was eenige jaren geleden gemaakt om den Heer O'Connell als President er op te dragen. Het is eene soort van platform, met drie verhevenheden, de eene boven de andere, rykelyk versierd met purper fluweel, gouden franjes, vergulde spykers en fraaije kouleuren. Zes schoone graauwe schimmels trekken met langzamen statigen tred deze gevaarte.— Op het bovenste vlak, dat eenige dozyn voeten boven de menigte uitstak, stond O'Connell. Hy zag er wel uit; zyn hoofd, gedekt met de groen fluwelen en gouden repeal muts, hield hy trotselyk voor over. Hy groette de uitbundig toejuichende menigte gestadiglyk. Op het tweede vlak zat de Heer Miles; op het derde of laatste waren de Heer Daniel O'Connell de jonge, twee kleinzonen van den Heer O'Connell, gekleed in groen fluwelen togas en mutsen met witte vederen, en een harpspeler, in den ouden styl gekleed, niet hoorbaar op zyne harp spelende.

Op de zegekar volgden de andere Traverses, eenigen met hunne echtgenooten, en eenige vrienden in drie karren; vervolgens de ondergeschikte Repeal Martelaren, allen buigende en lagchende naar alle kanten; en eindelyk de advokaten, gezeten in eene koets, dragende het "monster Indictment."

De processie doorkruiste een groot gedeelte van Dublin en kwam te Merrion square, aan de woning van den Heer O'Connell, te half 6 ure aan.

Spanje werd bedreigd met eene nieuwe yolkswenteling. In een der voornaamste steden van Spanje was er een regiment van 1800 man, en in de provincie, waarvan die stad hoofdstad is, waren er twee battaljons, die slechts de gelegenheid afwachteten om hunne wapens ten gunste van Espartero te bezigen. Espartero zal toch in Spanje niets kunnen uitvoeren, wanneer hy daartoe niet door het wettige gouvernement van Isabella II. zelve geroepen wird. De groote mogendheden zullen niet toelaten, dat Spanje zich in eene republiek hervormde.

By de europesche volkeren is het niet het verlies van kruis en ordelint, dat den

persoon ontriddert; zelfs niet het verlies van het diploma; want deze zyn terug te bekomen. By de Chinezen daarentegen is het wel degelyk het verlies van den knoop, dat hen hunnen rang of waardigheid doet verliezen. In den jongsten engelsch-chineeschen oorlog heeft men Chinezen zich van het leven zien berooven, doordien zy hunnen knoop in een gevecht verloren hadden. By de Marokkanen is het kenteeken der opperste waardigheid eene parapluie. Toen de Franschen met verrekkykers het moorsche legerkamp bespiededen, zagen zy den zoon des keizers staan, van zyn staf omringd, met eene parapluie in de hand, als het kenteeken van het opperbevelhebberschap, even als de europeesche maarschalken staf is. Deze parapluie is den Franschen in handen gevallen, die dezelve zekerlyk in het Hotel der Invaliden zullen bewaren by de verzameling van andere tropheën, even als de Engelschen den maarschalk staf van Jourdan, hun by den slag van Vittoria in handen gevallen, als nog bewaard houden.

Deze vermaarde parapluie is terug gekeerd naar de plaats, van waar dezelve afkomstig is. Zy is gemaakt in Parys by een passementmaker in de straat St. Denis, voor rekening van een handelhuys van Marseille, hetwelk uitgestrekte handelsbetrekkingen heeft met Marocco en drie jaren geleden dezelve, ingevolge reeds lange jaren bestaande gewoonte by de kooplieden, om geschenken aan de afrikaansche vorsten te doen, ten einde derzelve welwillendheid te winnen, aan den zoon des keizers gezonden heeft. Zy heeft achttien honderd franken gekost, is versierd met groen fluweel en lange gouden kwasten en geborduurd met arabesques.

De befaamde roman van Eugene Sue, genaamd de wandelende jood, is in de oostenryksche staten verboden; zelfs zyn die dagbladen in beslag genomen geworden, welke uittreksels uit dezelve bevatteden. In dezelve komen daadzaken voor ten nadeele van de Jesuiten, welk genootschap door Prins Metternich zeer beschermd en begunstigd wordt.

Toen de spaansch amerikaansche staten den oorlog voor derzelve onafhankelykheid van het moederland begonnen hadden, en Griekenland den oorlog tegen Turkyen, werden deze nieuwe staten bygestaan door de leening van aanmerkelyke sommen door Engelsche kapitalisten. Het gansche kapitaal, dat Engeland in 1825 had staan in Spaansch Amerika en Griekenland, waaronder begrepen waren de aldaar opgelegde koopgoederen, werd op dertig millioenen ponden sterling geschat. Het nominele kapitaal echter was veel grooter; want de geldschieters hadden ook vele kansen om te verliezen; zoo berekent men, dat de Grieken maar 25 percent in kontanten in handen hebben gehad van de som, die zy schuldig waren. Deze sommen, hoe gering ook in betrekking tot het nominele kapitaal, zyn daarenboven niet geheel ten voordeele van den staat gebezigd, maar zyn voor een goed gedeelte in private beursen overgegaan.

In weerwil dezer ongunstige voorwaarden, en in weerwil van het bedrog met deze geldleeningen gepleegd, hebben dezelve echter een uitgestrekt nut gehad in die gewigtige tydstippen; zonder deze leeningen ware waarschynelyk de onafhankelykheid van vele dier staten in hare geboorte gesmoord geworden.

De gebroeders Rotschild hebben geen kapitaal hoegenaamd aan republikeinsche staten gewaagd, alleen aan de oude monarchyen hebben zy hunne leeningen ge-

daan, vooral aan Oostenryk, om de italiaansche opstanden te dempen; en de italiaansche patriotten hebben dikwyls den wensch geuit, dat het onmetelyk kapitaal van de gebroeders Rotschild nog in de mynen van Mexico en Peru mogte onopgedolven liggen.

Thans doet zekere kapitalist in Engeland het voorstel aan de dominicaansche republiek om eene aanmerkelyke som voortschietsen; maar ook wederom op even na-deelige voorwaarden als boven genoemden waren; zoo dat het werkelyk kapitaal maar gering zou zyn in vergelyking van het nominele. Het voorstel is door het Congres met eenparigheid van stemmen verworpen geworden. Men zal de buitengewone onkosten, welke in dit tydstip vereischt zyn, dekken door het maken van eene nationale papieren munt; ook zyn de vaderlandslievende bydragen zeer aanmerkelyk geweest.

Het schynt, dat in moderne tyden, deze staat de eenigste is, waar werkelyk oud grieksche en romeinsche vaderlandsliefde heerscht. Vele partikulieren hebben groote sommen gelds op het altaar van het vaderland ten offer gebragt. Een ieder nam vrywillig de wapens op; zelfs zag men vrouwen in de gelederen der dominicaansche troepen. In de andere spaansche en portugesche amerikaansche staten zyn die blyken van vaderlandsliefde schaarscher geweest, doch er was ook een groot onderscheid in de omstandigheden. De overige staten hadden den stryd opgevat tegen het moederland of tegen hunne stamgenoten, en in hunnen boezem waren er vele royalisten, zoo als in 1775 in Noord Amerika vele loyalisten waren; maar de Dominicanen doen zulks tegen eene vreemde overheersching.

Er zyn slechts vier dorpen: Caoba, Honcha, San Miguel en San Juan, welke aan de zyde der Haytianen zyn gebleven; maar derzelve inwoners zyn ook meestal Haytianen, en men laat hen ongemeid om zich niet te verbreken met Pierrot te Guarico, die zoo veel gematigdheid en vredelievendheid heeft aan den dag gelegd.

Naar luid van brieven van Sto. Domingo zal het Congres by de nieuwe Constitutie het burgerregt verleenen aan alle vreemdelingen zonder onderscheid.

PARYS. De *Moniteur* behelsde onlangs een zeer opmerkelyk artikel over het vroeger reeds meermalen besprokene vraagstuk van de dotatie der koninklyke familie. Die zaak, wordt daarin gezegd, was nooit grondig behandeld en daardoor waren deswege zoovele grove dwalingen, verzonnen of gretig door de factien opgenomen, die den julytroon vyandig zyn, onder het publiek verspreid geworden. Dit had een groot staatkundig kwaad ten gevolge gehad; men had het koninklyk geslacht onrecht aangedaan, den koning schandelyk gelasterd, zyn vermogen en zyne bedoelingen in een valsch licht aan de natie voorgesteld. Het was eene noodzakelykheid en een pligt dit gewrocht der vyandige factien omver te werpen, de waarheid te doen kennen en te doen uitkomen.

In de eerste plaats wordt nu gewezen op de wet van 2 Maart 1832, betrekkykelyk de vaststelling der civiele lyst, waarin voorkomt, dat in geval het byzonder domein daarvoor onvoldoende is, de dotatie der jongere zonen des konings en van de prinsessen zyne dochters, door byzondere wetten zullen geregeld worden. Daarop wordt een historisch overzicht van het erfgoed (*apanage*) van het geslacht van Orleans gegeven, en bepaald gewezen op de wet van 15 January 1825, houdende dat

de goederen, die uit kracht der koninklyke bevelschriften van 1814 aan den tak van Orleans zyn teruggegeven en afkomstig zyn van het erfgoed voor Monsieur, broeder van Lodewyk XIV., voor hem en zyne mannelijke nakomelingen ingesteld, voortdurend zullen bezeten worden door het hoofd van den tak van Orleans. De omwenteling van 1830 had de toepassing van die wet te weeg gebragt. Ten gevolge van de troonsbeklimming en door art. 4 van de wet van 2 Maart 1832, is het domein van Orleans met dat van de kroon vereenigd. De jongere prinszen, 'sKonings zonen, hebben zich alzoo beroofd gezien van het eventueel regt van erfopvolging, dat de wet van 1825 hun verzekerde.— Van dat oogenblik hadden zy, zoowel volgens de geschreven wetten, als volgens de billykheid, regt op vergoeding. Dat regt was by de wet van 2 Maart 1832 erkend en geheiligd; het zeide bepaaldelyk, dat de dotatiën van de jongere zonen des Konings en van de prinsessen zyne dochters later door byzondere wetten zouden geregeld worden, doch by amendement, door de beide kamers aangenomen en door den koning bekrachtigd, werd by die bepaling gevoegd: ingeval het byzonder domein daarvoor onvoldoende is. Het regt bestond derhalve, en bleef dus slechts het vraagstuk te onderzoeken, of het byzonder domein des konings onvoldoende is om in de dotatiën te voorzien.

De Koning had, als hertog van Orleans en vóór zyne komst tot den troon, het vaderlyk erfgoed met 31 millioen schulden bezwaard gevonden tegen nog geen 16 millioen aan waarde. Alleen door daarvoor een deel niet te bezwaren inkomsten van de goederen van zyn apanage te besteden, heeft hy in 12 á 13 jaren eene verevening tot stand gebragt, die thans nog lasten aan zyn byzonder domein oplegt.— Het aandeel dat de Koning, als hertog van Orleans van de schadeloosstelling aan de uitgewekenen had ontvangen, beliep 5 millioen, en die had hy besteed voor de voltooiing en verfraaijing van het Palais Royal, hetwelk thans, als een deel van het oude apanage, in het domein der kroon is opgenomen. Toen voor meer dan eene eeuw, 'sKonings voorzaat, de hertog van Orleans, gedurende de minderjarigheid van zyn neef, Lodewyk XIV., met het regentschap des koningryks werd belast, weigerde die Prins uit de staatsinkomsten te putten. Hy liet echter op zyne kosten de kanalen van Orleans en van Loing graven en belastte zich voor de voltooiing dier werken met groote schulden. De Koning had, in zyne hoedanigheid als hertog van Orleans, de laatste dier schulden verevend, en was om de uitgaven voor zyne kroon en zyn gezin te bestryden, waartoe de civiele lyst met het byzonder domein niet genoegzaam was, eenige jaren geleden, genoodzaakt geweest om hetgeen hem van den eigendom dier kanalen overbleef, by de kas der gedeponeerde en geconsigneerde gelden te verpanden.

Na dit een en ander wordt het volgende gezegd:

“Geenerlei persoonlyke verspilling brengt in het beheer van de civiele lyst of van het byzonder domein des Konings eenige wanorde.

“H. K. H. Mevrouw de Prinses Adelajde, zuster des Konings, heeft hem bewyzen gegeven, en doet dit nog dagelyks, van eene zelfopoffering en grootmoedigheid, zonder voorbeeld zelfs in huisgezinnen, waarin de teederste onderlinge verknochtheid heerscht.

“Desniettemin heeft de Koning, om de lasten, hem als Koning en als vader opgelegd, te kunnen voldoen, zich genoodzaakt

gezien en is hy dit nog voortdurend, om dagelyks aangroeiende schulden aan te gaan, die zyn byzonder domein bezwaren; hetwelk tot nu toe het eenig vaderlyk erfgoed van de prinszen zyne jongere zonen en van de prinsessen zyne dochters is.

“Een zoodanige staat van zaken is strydig met de beginselen der regtvaardigheid, met de lessen der staatkunde, met de waardigheid zoowel van het land als van de kroon. Volgens het strikte regt en de letter der wet, zyn dotatiën verschuldigd aan de jongere prinszen en aan de prinsessen der koninklyke familie; want het byzonder domein is onvoldoende om daarin te voorzien. Het is strydig met de billykheid, dat de jongere zonen en de dochters des Konings, ten gevolge van zyne komst tot den troon, van de regten beroofd worden, die hun toegekomen waren, indien de Koning hertog van Orleans gebleven was, en dat, terwyl de verheffing der eerst geborenen de grootheid van hun huis uitmaakt, die verheffing aan den toestand der jongere takken een zoo gewigtig nadeel toebrengt. Eene vooruitziende staatkunde en het blyvend staatsbelang vorderen, dat geheel de koninklyke familie krachtig gevestigd zy, en dat de jongere takken voortdurend op de hoogte van den rang gehouden worden, dien zy rondom dien troon innemen, welken zy in stand moeten houden, en op welken hun een eventueel regt is toegekend. Eindelyk wil de eer des lands en van den troon, dat de lasteringen, door hunne gemeene vyanden verspreid, plegtlyk worden gelogenstraft.

“Omdat dit gewigtig vraagstuk op eene behoorlyke wyze aan het onderzoek der kamers kunnen worden onderworpen, is het allereerst noodig, dat de goede burgers, dat alle regtvaardige en helderziende mannen omtrent den waren staat van zaken worden ingelicht, en zelve medewerken, om dien nevel van grove dwalingen en arglistige logens te verdryven, die met zoo veel zorg zyn opeengepakt, om in het oog der bevolking het regt en de feiten te verduisteren. Men plagt dikwyls in Frankryk te zeggen: “Als de Koning het wist,!” 'sKonings regering zegt thans. “Dat Frankryk het wete!” Frankryk zal niet willen, dat het Koninklyk geslacht onder onze grondwettige monarchie de regten en den toestand niet behoude, die wettig aan de familie van den hertog van Orleans waren verwaarbord.”

Dit stuk laat geen twyfel over, dat de Fransche ministers het voornemen koesteren, om, zoo niet in deze, dan toch zeker in de volgende zitting der kamers een voorstel tot het verleenen van dotatiën aan de leden der koninklyke familie te doen. By den aanvang van de tegenwoordige zitting werd van zulk een voornemen reeds veel gesproken; doch men heeft toen beweerd, dat de ministers, terugdeinzende voor den tegenstand, dien de zaak scheen te zullen ontmoeten, de reeds opgemaakte wetsvoordragten in hunne portefeuille hadden gehouden. De tegenwoordige verklaring heeft te Parys groot opzien gebaard, en zal ongetwyfeld tot een levendigen pennestryd in de dagbladen aanleiding geven.

LONDEN. Het artikel in den Franschen *Moniteur*, dat als eene inleiding moet strekken tot eene aanvraag van dotatiën voor de jongere fransche prinszen, is alhier niet onopgemerkt gebleven. De *Times* beschouwt dit stuk als hoogst onstaatkundig. Een onzer beste schryvers heeft laatstelyk Lodewyk Philips by Ulysses vergeleken; genoemd blad zegt, dat die vergelyking in vele opzichten waar is, maar dat men nu ook niet verwacht had, dat die vorst de rol van Belisarius zou hebben op zich genomen. De *Times* herinnert zich de groote

belangen, die hierby op het spel staan, het gewigt voor Europa van het behoud der tegenwoordige fransche monarchie, en daarom kan het blad niet onverschillig zyn nopens het stuk, dat Frankryk met verbazing vervuld heeft. “Het beginsel der monarchie (zegt het) is aldaar nog niet zoo sterk, de regten van het regerende geslacht zyn niet zoo onwederspreekbaar, de genegeheid des volks voor deszelfs voornaamste leden is niet zoo groot, dat zy zich zoo vrywillig in eene stelling moesten brengen, welke zelfs de oudste en hechtst gezetelde dynastie van Europa in minachting of gevaar zou kunnen brengen.”

Het blad geeft toe, dat er regt tot begiftiging van de jongere leden des geslachts kunne bestaan; maar het vindt onstaatkundig die te eischen van een weerbarstig land, by eene, op soortgelyke aangelegenheden, karige en korselige kamer. Deze heeft reeds driemaal dusdanige aanvragen geweigerd, en zy zal, onder dezelve omstandigheden, zich thans daartoe niet laten overhalen. Het is dus nadeelig voor de kroon, de aanvraag te doen. Het blad onveinst niet, dat door hier te veel te willen doordryven, Lodewyk Philips de toekomst van zyn geslacht in de weegschaal stelt.— “Het vertoog in den *Moniteur* (zegt het) kan slechts aangemerkt worden als een zwaren slag en een voorwerp van groote bekommering voor de regerende familie in Frankryk, het zal de veerkracht en de hoop versterken van de party, die reeds om den jeugdigen pretendent is vereenigd, en bovenal strekt het om het vertrouwen te schokken van Frankryk en van Europa in die behoedzaamheid, welke tot dus verre het plechtanker der regering van Lodewyk Philips is geweest.”

De *Times* zegt, in deze met even veel waardigheid als ware hoogschatting van Lodewyk Philips regering gestelde aanmerkingen, dat, behalve de thans hedeelde begiftiging, alles aan den vorst, aan zyne kinderen is gegeven, wat strekken kan om beide met het groote fransche huisgezint te vereenzelvigen; dat aan hem en hen zonder perk noch grens, al is toegestaan wat Frankryks luistervolste monarchen hebben bezeten en een inkomen, verre boven de magtigsten onder hen. “In zyne hoedanigheid als Koning (gaat het blad voort) heeft hy Frankryk met bekwaamheid geregeerd, het land wel gediend; zyne belooning is in het land zelf gelegen; het welvaren des lands is zyn welstand; zyn geslacht is de erfgenaam van dien bloei en die bezittingen. Is het dus geraden of staatkundig, om zelfs den troon van een toekomstigen Koning der Franschen op het spel te zetten, om zich nu de geldelyke bedeeeling van een' overleden Hertog van Orleans te verschaffen?”

De *Times* eindigt met deze merkwaardige woorden, die voorzeker alle behartiging verdienen: “Indien, aan den eenen kant, dit vertoog in het regeringsblad ten doel had, om Frankryk in te lichten nopens de vorderingen en de behoeften van het koninglyk geslacht, zoo vertrouwen wy, aan de andere zyde, dat de ontvangst, welke dit stuk schynt te zullen vinden, het Hoofd van het koninklyk geslacht zal inlichten nopens de gevaren en de hinderpalen, welke zyn ontwerp zullen vergezellen en tegenstaan.”

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.